

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

46. årgang nr 2

Februar 1989

SÅDAN GÅR DET, NÅR MAN ER BINDEGAL.

Der er tidligere i fribonden efterlyst turneringspartier fra de lavere rækker. Her er da et, der vel ikke kan stå mål med de glanspartier, vi ellers ser fra mesterklassen. Jeg kan bruge præsten i Virums ord, da han skulle mægle ved en skilsmisse. Han sagde, at han godt kunne se, at der var fejl på begge sider. "Ja, ikkesandt", sagde manden: "Der er hverken røv eller patter".

Men der er gode enkeltheder i partiet, og hvem har ellers haft et parti med tre bindinger, der kostede først en springer, derefter en kvalitet og til sidst et tårn?

Barkhuus ringede mig op Kl. 18; der manglede en på tredieholdet. Jeg mødte i vores lokaler lidt før halvotte og fik at vide, at vi skulle spille i Lyngby. Der var over en time til at viseren ville falde, så vi startede fortrøstningsfulde mod nord. Vi overså den sidste frakørsel til Lyngby og måtte tage første vej til højre. Den går til Klampenborg og til Sorgenfri. Vi valgte Sorgenfri og kom mirakuløst eller p. g. a. Barkhuus's stedsans omsider til Lyngby Storcenter. Vi fandt med besvær den nedre parkeringskælder. Her er der en masse pile, der viser vejen op. Alle elvatorer var lukkede. Vi fulgte pilene og kom til en væg, hvor andre pile viste til venstre. Også ved næste væg viste pilene til venstre o.s.v. Alligevel fandt vi op til øvre kælder, hvor vi også præsterede en lang vandring, inden vi endeligt kom ind i centret. Her kunne vi spørge os for og fandt ret hurtigt foreningslokalerne.

Der var seks minutter af første time tilbage. Jeg spurgte en Lyngbyspiller om de nye regler. Han svarede: "32 træk i første time". Den troede jeg ikke på, men der var ingen tid til granskning, så jeg besluttede at ruppe neglene. Med 54 min. handicap ville jeg ingen chance have i et langt opslidende parti. Jeg måtte spille frækt og pågående. Det kunne måske ryste modstanderen. Heldigvis brugte han en masse tid. Det fik jeg jo gavn af.

7. december 1988.

Hvid F. Sejersen - Sort H. Lauritzen Lyngby/Virum.

1: d4, Sf6. 2: c4, e6. 3: Sc3, g6. 4. Sf3, Ig7.

5: Lg5, d6?. 6: e4, 0-0?. 7: e5, b6.

Sort har indset, at han ikke kan redde den bundne springer.

8: exf6, Lxf6. 9: Lxf6, Dxf6.

med en officer mere er det en fordel at bytte af.

10: Ld3, Te8. 11: 0-0, Sc6. 12: d5, Se5. 13: Sxe5,

13: -, dxe5. 14: Tel, Ld7. 15: Sb5,

Det var det eneste træk, jeg brugte lidt tid på.

Hvis han bytter af, får han min d-bonde og to forbundne centrumsbønder, men samtidigt to hænge-

bønder på a7 og c7. Hans bønder kan jeg nemt

blokere. De vil desuden også hæmme hans spil,

mens min materielle overvægt bliver mere følelig.

15: -, Lxb5. 16: cxb5, Tac8. 17: Tc1, exd5.

18: Da4, e4. 19: Lf1, Te5?. 20: Dd4,

Det var den anden binding og evig blokade af bønderne.

20:-Df4?. 21: g3, Df5. 22: Lh3, Dxh3. 23: Dxe5,

23: -, Dd7. 24: a4, Te8. 25: Dd4, Ta8. 26: Ted1,

26: -, Te8. 27: Tc6, Df5. 28: Dxd5, Te5??.

han er ikke blevet klogere.

29: Dd8+, Kg7. 30: Dd4,

det var tredje binding.

30: -, h5. 31: Txc7, h4. 32: Te7, hxg3. 33: Dxe5+,

33: -, DxD. 34: TxD, opgivet.

Sort halede mig tidsmæssigt og brugte 72 minutter.

Jeg klarede mig med 14.

F. S.

Den første styrkeprøve – 1. holdet ude mod Amager I
2. runde

<i>Amager I</i>	– VS I	2 1/2 – 5 1/2
Jan Frantzen	– Hans Nielsen	1 – 0
Peter Lunding	– Eivind Einersen	0 – 1
Palle Madsen	– Benny Petersen	1/2 – 1/2
Ebbe Bønnerup	– Søren B. Petersen	0 – 1
Kim Lind	– Stefan Hansen	1/2 – 1/2
Daniel Kokholm	– Leif Jensen	0 – 1
Søren Otland	– Lars Pedersen	1/2 – 1/2
Jan Justesen	– Morten M. Hansen	0 – 1

Amager havde i første runde vundet 5–3, så denne kamp ville i højere grad vise vores mulighed for at rykke op. Man må jo også vinde over de gode...

Men det stod hurtigt klart, at Amager ikke er holdet, vi skal frygte i oprykningskampen. Søren og jeg fik sammen med Leif hurtigt stillinger, der burde føre til målet, og der var ikke optræk til katastrofer – ud over måske hos Stefan.

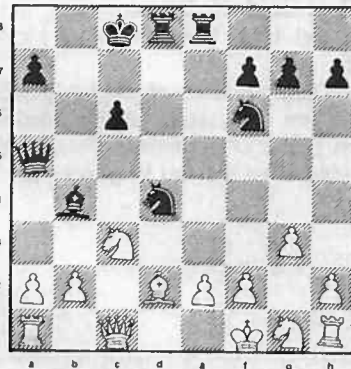
Det var en udekamp igen (hvorfor får vi næsten altid 4 udekampe?), hvilket i betragtning af de 2 andre hjemmekampe, der skulle afvikles samtidig, kan lyde afskrækkende, men de havde heldigvis tre separate lokaler. Til gengæld kneb det lidt med at finde bræt og brikker, så vi måtte nøjes med noget, der lignede.

Jeg var først færdig. Partiet var udmærket, og følger her i sin fulde længde.

Peter Lunding – Eivind

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Sc3 c5 4. cxd5 cxd4! Udråbstegnet er for effekten. Bondeofferet er desuden efter min mening fuldt korrekt, og partierne bliver tit som dette. Sort får tre tempi for bonden, hvilket må være tilstrækkelig kompensation i den åbne stilling. Tarrasch sagde også en gang, at 3 tempi var nok for en bonde. 5. Dxd4 Sc6 6. Dd1 exd5 7.

Dxd5 Ld7. Behold dronningerne på brættet. 7...Le6 er ellers fristende, men trækket er gendrevet, og jeg bryder mig ikke om at spille ukorrekte åbninger. 8. Lf4? Løberen skal blive hjemme og forsvare diagonalen a5–e1, og hvad laver den egentlig på f4? Det er interessant at se, at dette måske er den afgørende fejl! 8. . . Sf6 9. Dd2 Da5. Ikke 8... Lb4, da 9. a3 tvinger løberen til at tage stilling. 10. g3 Lb4 11. Lg2. Nu har han forhindret Se4, så der må findes på noget andet. Med udviklingsforspringet kan man så godt tillade sig 11. . . o-o-o 12. Dc1 Sd4! Forhindrer a3 p.gr.af Sb3 og truer Lf5 fulgt af Sc2. Men trækket må overvejes en ekstra gang, da kongen står i c-linien, og en afdækker kan blive ubehagelig. 13. e3 kan nu besvares med 13...g5! 13. Ld2. Indrømmelse. 13. . . Lc6 14. Lxc6 bxc6 15. Kf1 The8. Lad os gøre op,

hvor meget, sort har fået ud af åbningen. Han har givet en bonde, men har udført 8 udviklingstræk mod hvids 2! Desuden er e- og d-linierne bzat med tårne, der kontrollerer stillingen. Alt i alt en herlig stilling. Men man skal ikke være bleg for at bytte af til et fordelagtigt slutspil alligevel. Man må vinde på den måde, der nu engang er lettest. 16. Le3 Lxc3 17. Dxc3 Dxc3! 17...Dd5 18. Dxd4 Dxh1 19. Dxa7 er ubehageligt. 18. bxc3 Sc2 19. Tc1 Sxe3 20. fxe3 Td2! Sort må vinde, men hvid gør det lettere end man kunne forvente. 21. Sf3 Txa2 22. Sd4 Txe3 23. Sxc6?? Texe2 24. Sxa7+ Kb7 25. Sb5 Sg4 26. Sd6+ Kc6 27. Sc4 Kc5 og hvid opgav.

Søren modtog en dronning-gambit og beholdt bonden. Det kunne modstanderen ikke finde ud af, og han forærede Søren en bonde mere for at undgå dronningafbytning. Herefter spillede Søren meget præcist og frækt, vandt en kvalitet mere, og levnede ikke sin modstander nogen chance. Der var klasser til forskel på de to kombattanter.

Morten spillede en positionelt fornuftig drage, og selvom han var kommet 1/2 time for sent (halv otte må da i hvert fald være god tid, ræsonerede han) havde han omkring tidskontrollen lige så meget (lidt) tid som modstanderen. To minutter til 10 træk. Modstanderen kunne vinde et tårn — men så det ikke, hvorefter Morten brillerede med et dobbelt dronningoffer, der vandt et tårn. Cool spillet af Morten.

Leif spillede et smukt parti, hvor han udnyttede en lille fordel til at skabe et permanent pres, med bondegevinst. Partiet kommer i fb.

Lars fik aldrig rigtig gang i det angreb, han ville have. Han svækkede sig lidt, og gav amagerkaneren en slutspilsfordel. Men i betragtning af sin dårlige tid, tilbød modstanderen remis, og Lars modtog fornuftigt nok.

Benny spillede bedst i midtspillet og fik fordel. Men han blev lige inden tidskontrollen for sulten og tog en bonde i stedet for at forstærke sin binding, og modstanderen snoede sig udenom. De tog så remis i et kompliceret (men remis) tårnslutspil.

Hans kom i uvejr efter at have modtaget et bondeoffer, men klarede sig med skindet på næsen efter godt forsvarsspil. Modstanderen forivrede sig og ofrede en officer for at få en bonde fremad. Og Hans havde åbenbart set for meget Curt Hansen mod Bent Larsen, for Hans glemte at trække sit tårn tilbage og dække 1. revle. Og så røg der et tårn for fribonden.

Stefan var sidst færdig. Jeg må afstå fra at kommentere spillet. Stefan spillede gris i åbningen og burde tabe, men modstanderen fumlede rundt og satte stillingen over styr. Men Stefan kunne så ikke finde ud af at vinde, og var ved at tabe, hvis der ikke havde været en evig skak. En fjerdedel af alle træk i partiet var elendige, mente Morten bagefter...

Ialt 5 1/2 – 2 1/2 var godt nok, jeg havde blot været glad for at se Hans noteret for en pind...

Lad os holde 6–2 i gennemsnit, og vi skal nok klare det.

Eivind

Sådan! — 1. holdet hjemme mod Brøndby I, 3. runde.

<i>VS I</i>	—	<i>Brøndby I</i>	7	—	1
Hans Nielsen	—	Bo G. Christensen	0	—	1
Eivind Einersen	—	Torben Osted	1	—	0
Benny Petersen	—	Erik Oberg	1	—	0
Søren B. Petersen	—	Svend E. Andersen	1	—	0
Stefan Hansen	—	Lars Marcussen	1	—	0
Leif Jensen	—	Peter Christensen	1	—	0
Lars Pedersen	—	Anders H. Nielsen	1	—	0
Steen Schousboe	—	Asger Kreng	1	—	0

6—2 i gennemsnit kan være svært at holde, men vort mål var helt klart en sejr på 6—2 mod et af de hold, der sidste år fik 4 p. mod os. Og der blev spillet godt skak.

Hans var den eneste plet på glorien. Men det skal siges til hans forsvar, at Bo Garner helt klart er Brøndbys bedste mand (nu, hvor de har solgt Claus Nielsen). Vor speedwaykører (se, alle sportsgrene er snart dækket i denne reportage) lod sin modstander komme ind i sin yndlingsvariant, fransk gambit. Hans er af den type, der aldrig mener, at modstanderens angreb er noget, så han spillede stille og roligt videre på dronningefløjen. Men kongen i centrum behøvede mere beskyttelse, end den fik.

Stefan tog en bonde i åbningsen. Modstanderen fandt så en tilsyneladende smart kombination, der fik bonden tilbage, men han gik derved ind i løvens hule. Thi Stefan slog straks contra og fik et farligt angreb, der med god hjælp fra modstanderen medførte tårngevinst i træk 23.

Leif spillede bare bedre. Midtspillet gav ham en fordel, der forstørredes langsomt, og tårnene besatte den åbne linie. Så bukkede Brøndby-spilleren sammen og satte en officer i slag.

Steen var med som reserve for Morten, der havde travlt med studierne. Afskrækket af den nye

betænkningstid spillede Steen en positionel og ukompliceret variant. Og det er da også noget af det, Steen gør bedst. Med en balletdansers ynde stillede han sine brikker fornuftigt op, og med dybe bokserstød fik han dem så ind i modstanderens stilling. Det så ud som om, der kun var en spiller ved brættet.

Søren giver mig efterhånden større og større tiltro til hans positionelle evner. Denne gang spillede han i Karpov-stil et slutspil med dobbelte tårne og dårlig løber til gengæld for terrænfordel. Tidligere mente man, at den slags stillinger var gode for den trængte, men Karpov har givet os et andet syn på sagerne, og det har Søren forstæet. Slutspillet blev spillet af Søren med stor præcision. Det så så let ud.

Lars udtalte rigtigt nok om Brøndbyerne, at "de spiller som skræmte høns." Han fik dog selv den eneste af dem, der turde ofre konsekvent. Lars havde svækket sin kongestilling for at få modspil, men et kvalitetsoffer bragte uorden i systemet, og modstanderen fik en god stilling. Men i tidnøden udnyttedes fordelene ikke, og Lars lavede modsmash.

Jeg fik fordel efter åbningen da han ikke modtog min gambit, men lod ham slippe ud af sækken, da jeg spillede for profylaktisk. I tidnød fremtvang han dronningafbytning, men slog siden tilbage med

den forkerte brik, og jeg kunne fremtvinge en afbytning af to tynde for tyk og bonde. Det lyder ikke som værende særlig smart, men mine tårne havde herefter hele brættet under kontrol. En kombination vandt så de to tynde tilbage, efter at jeg først havde indkasseret en bonde, og tårnslutspillet voldte ikke problemer.

Benny kom ind i en lidt dårlig franskmand, hvor han modtog en forgiftet bonde for at få modspil. Han kom på hælene, men modstanderen ville hellere genoprette

den materielle balance end fortsætte presset, og pludselig stod hans brikker ophobet på dronningefløjen mens *Benny* var ved at sætte mat på kongefløjen.

Bennys parti var nok det eneste, vi var heldige med at vinde, så selren må siges at være fuldt fortjent. Vi var bare bedre, og kan med sindsro se frem til resten af turneringen. Vi skal dog ikke regne med, at gevinststillingerne bliver udnyttet så fint i resten af partierne.

Eivind

HOLDKAMPREFERAT.

Den 7. december mod Lyngby-Virum i Lyngby Storcenter var afbudenes og reservernes dag for III-holdet, men hvor paradoksalt! Med endnu et par reserver kunne vi måske have vundet kampen; thi reserverne, vi havde med: Bauers og Sejersen, vandt begge. Den tredje reserve udeblev desværre. Et uheld var, at Barkhus ikke nåede frem til tiden, og med tre kvarter for lidt på uret var tab næsten uundgåeligt. Af vore andre tabere kunne Ask - som han selv sagde - måske have vundet. Om Helge Jørgensen kunne have vundet, skal jeg lade være usagt. Det slutspil, jeg så, var enkelt og let vundet for Sort. Frederikssens kraftige spil gav som sædvanlig resultat, og han var den eneste af holdets ordinære spillere, der tog point, - et helt. Bauers' modstander besvarede Kongegambitten med: 2. - d7-d5, som han har vidst var stærkt, men ikke hvorfor. Det er i sig selv en gambit, Falkbeer-Gambit, og skal spilles som sådan, d.v.s. aktivt og ikke passivt, som han gjorde. Ret tidligt beherskede Bauers 7de linie og satte Mt på 8de. Referenten mødte også en gambit: Dronning-G. Den blev modtaget, men for aktivt spil kostede en bonde og en kvalitet, og for tredje gang i denne sæson måtte jeg søge at holde remis med materiel undervægt, men denne gang blev det nul. Alt i alt fik vi 3 pts. mod 5.

Svend E.

Som allerede nævnt af formand Benny i ouverturen, historiens sidste halvdårlige beretning har fb på det seneste i nogen grad været privilegeret m.h.t. stof; redaktørens job er nu som beskrevet af Steen i nr. 1 at redigere, at prioritere om I vil. Derfor først dette referat så sent som i februar-nummeret.

Og igen: Referat er som sædvanlig et stort ord i denne sammenhang. Ønsker medlemmerne at opleve den sande julestemning i VS, må de virkelig selv troppe op. Det gjorde 20 incl. bestyrelsen, som stod for arrangementet kraftigt bakket op af Barkhuus. Det spirituelle element og rosiner, I ved. Og æbleskiver! Hvem tør spise den sidste æbleskive, Bauers? Rent ud sagt, det var fremragende denne gang, i lang tid fremover med til at sætte normen for den slags, fikst turneret i perfekt tempo.

Med sprechstallmeister Benny som frontfigur og SSt's udsendte AIDS-expert forløb aftenen som en skønsm blanding af gl. numre og deciderede nyskabelser, i hvilke ex-formand Stefan endnu engang brillerede. Triathlon i VS-regi var en nyhed, som selv tilskuerne kunne få hjertebanken af. En Stefan i topform måtte alle bøje sig for; den indre logik i bestyrelsens pointsgivning ligeledes.

Muligvis står det som Gyldholm antydede indledningsvist lidt skraldt til med medlemsantallet. Men han virkede nu ikke særlig nervøs for fremtiden; folk skal nok komme til VS. Juleafslutningen i sig selv er såmænd begrundelse nok, med imponante figurer på rad. Som nu Niller, - han overskygger selve julemanden, ja han er jo nærmest i egen person et verdsligt billede på samme, når han skrider ind belæsset med fire kasser øl (af varierende styrke). Man føler sig så tryk og kommer på samme tid i ægte julestemning! - Det var samme Niller, der i sin tid lokkede referenten i Vanløse Skakklub.

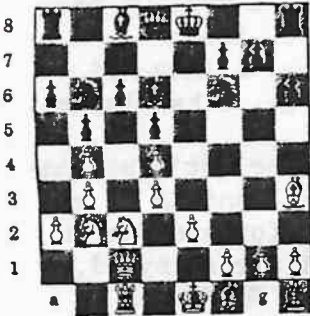
Hvor han har oplevet mange forunderlige ting, bl.a. Gyldholms juleprækner. Her slog han alle rekorder med en oplæsning af Gustav Wieds "Den hellige Aand"; dristigt synes jeg nok at citere denne småfrivole selvmorder i et anneks til Herrens Hus, men frydefuldt, vidunderligt.

Vi kunne blive ved; men der skal også være plads til det seriøse. Dette er berammet til een side. Dog kan vi nå at få med, at Stefan fik en paraply (de afgæede er altid de populæreste?), nu kan han gå i Parken uden at blive pisset i nakken!

SKAK

Af Svend Novrup

Ved det århusianske amts-mesterskab i skoleskak opstod følgende stilling i et parti i gruppe D mellem Kresten Hagen, Møllevang, og Tomas Christensen, Vi-by:

Hvid fik øje på en kombination:

1. Lxf6, Dx f6 2. Sxd5, cxd5
3. Dc6 f Ld7 4. Dxb6

... og så havde Hvid vundet den bonde, han satsede på. Bureau Ruder 7 i Kerteminde havde udsat skønhedspræmier, og Hvid fik en for sin fantasi og sit mod til at udføre kombinationen. Imidlertid kunne Sort også have fået en, hvis han havde afsløret det gabende hul, der desværre var i kombinationen. Hvid havde nemlig, som så mange før ham, set et træk for kort, hvis det skulle være helt rigtigt. Sort kunne jo nemlig nu spille....

4. -, Lxb4 f! 5. axb4, Dxb6
... og ville så have vundet den hvide dame for en løber — men det så han altså ikke!

4. -, L:b4+ og 5.a:b4 forekommer mig gådefulde. Hvem kan hjælpe?

Det er en kendt sag at jeg ikke kan løse opgaver, men normalt kan jeg godt forstå den foreslåede løsning. I det foreliggende tilfælde kan jeg hverken forstå opgaven eller løsningen, så jeg beder læseren om hjælp. Altså:

- (1) Hvad er stillingen?
- (2) Hvem vinder?
- (3) Hvordan?

Indledningsvis bemærker vi at brættet har 72 felter, idet en ekstra række (række 0?) er tilføjet forneden.

Desuden bemærker vi at Hvid i diagrammet har 9 bønder. Jeg går ud fra at han har ført en bonde i forvandling, og har forvandlet til en dobbeltbonde. Men er det lovligt, og hvordan er denne bonde, eller rettere disse bønder, kommet tilbage fra forvandlingsfeltet? Bønderne må ikke gå baglæns, står der i min lærebog.

Jeg tilføjer derfor endnu et spørgsmål:

- (4) Hvordan er diagramstillingen opstået?

Redaktionen trækker lod mellem de indsendte løsninger, men vi kan vist på forhånd slå fast at de kan mere end deres fadervor, de mennesker på Bureau Ruder 7.

P.S. Især trækkene 1.L:f6 2.S:d5 4.-,L:b4+ og 5.a:b4 forekommer mig gådefulde. Hvem kan hjælpe?

Steen

Amager Skakforenings koord. turn. 1988.

Tirsdag aften i tiden fra d. 13. sept. til d. 25. okt var reserveret Amager Skakforening. Klubbens årlige koordinerede turnering blev spillet i Medborgerhuset i Norgesgade - efter min mening nogle virkelig gode lokaler at afvikle en turnering i.

Turneringen blev ledet af Walther Frisch fra den arrangerende klub, og det klarede han meget flot. Det eneste, man kan klage over, er visse mesterspilleres mangel på respekt over for andre spillere - under sidste runde blev der larmet og pjattet under partiet, blot fordi de ikke selv kunne nå nogen særlig placering. Det hører selvfølgelig med til historien, at dette foregik inde i spillelokalet og ikke ude på gangen, hvor sådanne spillere hører hjemme.

Turneringen blev en stor succes for Vanløse. 4 spillere fra klubben deltog, og udbyttet blev ganske pænt. Jesper Holm's resultat kender jeg ikke, men han klarede sig vist hæderligt. Bo Blangstrup vandt sin gruppe meget sikkert, og uheldigvis var Bjarne og jeg sat i samme gruppe, og da vi skulle møde hinanden allerede i 2. runde, var der ikke noget med at give en "blød" remis. Men vi klarede os begge pænt - faktisk så pænt, at Bjarne vandt gruppen, og jeg fik lov til at dele 2. præmien med en spiller fra AS 04, som jeg også delte point med i 1. runde. Og dette resultat kan jeg være mere end tilfreds med - jeg var nemlig ikke direkte uheldig med at nå $4\frac{1}{2}$ points. Mit parti mod Bjarne viser vist dette meget klart. Det er iøvrigt typisk for min indsats, at det er modstanderens fejl snarere end min kløgt, der afgør partiet - og det er jo i grunden ikke så godt!

2. runde.

Hvid: Jan Erik Sch. Sort: Bjarne A.

1. d4, e6. 2. c4, Sf6. 3. Sf3, d5. 4. Sc3, Le7. 5. Lf4, c6.

6. e3, Ld6. 7. Lg3, L:g3. 8. h:g3, Sbd7. 9. Dc2, De7.

10. o-o-o, d:c4. 11. L:c4, Sb6. 12. Ld3, h6. 13. e4, Ld7.

14. Sd2, c5. 15. d:c5, D:c5. 16. Sb3, Dg5+. 17. Kbl, Tc8.

18. Dd2, D:d2. 19. T:d2, o-o. 20. f3, Sc4?! Jeg fatter ikke

meget af dette træk, der giver en bonde til Hvid - ganske gratis. Sort får måske lidt pres på den hvide kongestilling, men jeg synes ikke, at det er nok for bonden. 21. L:c4, T:c4.

22. e5, Sd5. 23. S:d5, e:d5. 24. T:d5, Lf5+. 25. Kal, Tfc8.

26. Thd1, Tc2. 27. Td8+, T:d8. 28. T:d8+, Kh7. 29. Td2, T:d2.

30. S:d2, Le6. Sort har måske en lille fordel p.g.a. løberen

mod den hvide springer. Desuden er Hvids konge meget langt væk fra begivenhederne. 31. f4, Kg6. 32. b3, jeg mener, at

dette træk er langt bedre end 32. a3, da b3 samtidig med at åbne for kongen også dækker c4 og derved frigør springeren.

32. -, Kf5. 33. Kb2, Kg4. Bedre for Sort er efter min mening

33. -, g6! fulgt af 34. Kc2, Kg4. 35. Sf1, Ld7. 36. Kd2, Lc6. Dette bør Sort vinde, da Hvids e- og f-bønder ikke kan gå ned

p.g.a. den sorte bonde på g6. Fortsættelsen viser også, at det havde været en god ide med 33. -, g6. 34. Sf1, Ld5??

35. Se3+, K:g3. 36. S:d5, K:g2. 37. f5!, og Hvid vandt efter yderligere nogle træk. Det er selvfølgelig en dum fejl, som

Bjarne her begår. Men det skal da lige bemærkes, at Sort også taber efter 33. -, Kg4. 34. Sf1, Ld7. 35. Kc2, Lc6.

36. Kd2, L:g2. 37. Se3+!, K:g3. 38. S:g2, K:g2. 39. f5!

Endnu engang ses det, at 33. -, g6 ikke havde været så dumt! Men jeg vil alligevel sige, at hvis Bjarne havde tænkt sig om, burde han have vundet dette parti uden problemer.

Efter dette parti tog Bjarnesig sammen, og inden sidste runde var han alene i spidsen, $\frac{1}{2}$ point foran 3 forfølgere, deriblandt mig. Det flaskede sig så heldigt, at jeg i sidste runde skulle møde en spiller uden mulighed for at nå en af præmierne, medens de to andre med samme antal point som mig skulle møde hinanden. Bjarne vandt sit parti og dermed gruppen, og jeg spillede mod en spiller fra Brønshøj SF.

7. runde.

Hvid: Jan Erik Sch. Sort: Børge Svendsen, 1682.

1. d4, c5. 2. d5, d6. 3. e4, e5. 4. c4, f5. 5. Sc3, Sf6.

6. Ld3, f4. 7. g3, Lg4. 8. f3, f:g3. 9. h:g3, Ld7.

10. Lg5, Le7. 11. L:f6, L:f6. 12. Dd2, Lg5. 13. f4, e:f4.

14. g:f4, Lh4+. 15. Kd1, Sa6. Hvid kan ikke rokere, men har til gengæld total dominans i centrum. 16. a3, Lf6.

17. Kc2, en nød-rokade! 17. -, Da5?! Min modstander sagde selv efter partiet, at dette træk ikke er vanvittig godt.

Dronningen kommer alt for langt væk fra begivenhederne.

18. Sf3, Lg4. 19. Tafl, o-o-o. 20. e5, L:f3. 21. T:f3, d:e5.

22. f:e5, L:e5. 23. T:h7, T:h7. 24. L:h7, Th8. Hvid har

givet en centrumsbonde, men har til gengæld fået en af Sorts fribønder. 25. Th3, Tf8. 26. De2, Dc7. 27. Sb5, Dd7.

28. D:e5!, D:h3. 29. S:a7+, Kd7. 30. D:g7+, Kd6. Og i ren glæde overser jeg Sb5+ og spiller i stedet 31. D:f8+, Ke5.

32. De7+, Kd4. 33. De4+ mat. Sort gør jo ikke ligefrem

meget modstand, men det er vel også bare et spørgsmål om tid, inden han må give fortabt. Så kunne jeg jo bare vente på mine konkurrenters parti. Uheldigvis for mig vandt Henrik Ploug fra AS 04, så jeg måtte dele 2. præmien med ham.

Præmierne er set større ved andre turneringer, så da 2. pr.

tilmed skulle deles, var der lige nok til en busbillet. En meget lang busbillet. Men dertil skal siges, at indskuddet også var af en ganske beskedne størrelse.

Desuden kan al denne præmiesnak vel være raslende ligegyldig, da man - i hvert fald i teorien - deltager i en koordineret turnering, for at forbedre sit ratingtal. Og på det punkt kan jeg ikke klage. Jeg gik fra 1688 til 1724, et lille men godt spring op i 1. klasse.

Jan Erik Schousboe.

Program

Se bagsiden af januarnummeret

Vor ven her til venstre ærgrer sig over at han fik en bolle. Husk at melde afbud til VT: Morten M. Hansen: 01-74 77 76

Man kan også gå ned i knæ og krumme sig forover.

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,45 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	02 22 26 37
Kasserer	Børge Gyllestrøm	01 74 35 21
Redaktion	Hans Nielsen	01 18 30 95
	Steen Schousboe	01 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33